

Running wild / Wakend oog door J.G. Ballard

Izakkiee

Samenvatting:

Op 25 juni 1988 worden er in Pangbourne Village 32 volwassenen vermoord. Hun 13 kinderen worden ontvoerd. Ze woonden in een zwaar bewaakt en beveiligd landgoed met 10 gezinnen. De politie heeft geen idee wie de daders zijn en wat er met de kinderen gebeurd is. Dr. Richard Greville, Psychisch adviseur van de politie, wordt ingeschakeld. Hij moet erachter zien te komen wat voor types de daders zijn. Hij bezoekt het landgoed en ontdekt dat in alle 10 de huizen alles te goed en te netjes georganiseerd is. Overal foto's met mooie familieplaatjes. Kinderen die overal goed in zijn, aan alle sporten meedoen. Hij hoort van hun vrienden dat ze altijd aardig en behulpzaam waren. Het is inmiddels 2 maanden later en er is nog niets van de kinderen vernomen. Bij de fam. Sterling ontdekte de Dr. Dat de zoon waarschijnlijk lid was van een schietclub, in het geheim. In alle huizen zijn in alle kamers camera's aangebracht, zodat de ouders altijd kunnen zien wat hun kinderen doen. De Dr. vond het net een gevangenis. Dr. Greville vond het ook heel toevallig dat iedereen thuis was. De daders wisten ook hoe het ingewikkelde beveiligingssysteem uitgeschakeld moest worden. Terwijl Dr. Greville samen met agent Payne de huizen aan het onderzoeken is, komt een andere agent vertellen dat het eerste meisje gevonden is. Het is de 8 jarige Marion Miller. Ze heeft een shock en kan niet meer praten. In een tv programma gebaart het meisje hoe ze ontsnapt is. Dr Greville komt er achter dat ze gebaart hoe ze haar vader vermoord heeft, samen met haar broer. Samen met agent Payne vermoedt hij dat de kinderen zelf hun ouders vermoord hebben. Maar waarom? Dr. Greville en agent Payne ontdekken dat alle kinderen dagboeken bijhielden. Hieruit kunnen ze opmaken dat de kinderen vrijheid wilden. Ze waren het zat om alles te doen wat hun ouders zeiden en wilde nu een eigen leven leiden, volgens Dr. Greville .Ze vinden ook een videoband waarop precies voorbeelden van alle moorden staan. Als Dr. Greville in het ziekenhuis Marion Miller gaat bezoeken, wordt het meisje meegenomen door 2 kinderen. Deze kinderen hebben wapens en schieten een agent dood. De kinderen worden herkend en zijn 2 van de "ontvoerde" kinderen. Ze kijken de dokter emotioneel aan. De dag dat de moorden gepleegd zijn zou een tv ploeg de gezinnen komen filmen. Men wilde zien hoe deze mensen in hun eigen wereldje leefden. Dat verklaard ook waarom iedereen thuis was. Niemand geloofde de theorie van Dr. Greville en agent Payne, dat de kinderen hun eigen ouders vermoord hebben. Zelfs niet nadat de 2 kinderen herkend zijn. Er is nooit meer iets

van ze vernomen. 5 jaar na de moorden wordt er door een groep een aanslag gepleegd op de minister President. Een van de daders is een blond meisje. Dr. Greville denkt dat ze aanslagen zullen plegen op autoriteiten en ouder figuren. Helaas zijn Dr. Greville en agent Payne de enige die in deze theorie geloven.

Wat is het thema van het boek?

Het thema is : Een misdaad met vele moorden en vermisten waarbij het heel onwaarschijnlijk is wie die misdadigers zijn.

Ik denk dit omdat het boek gaat over een aantal moorden waarbij ook mensen zijn gekidnapt en waarbij de misdadigers niet degene zijn die je zou verwachten.

Citaat: In the past two months there haven been so many television programmes about the 32 murdered residents of this exclusive estate to the west of London, and so much speculations about the abduction of their 13 children, that there scarcely seems room for even a single fresh hypothesis.

Wat zijn de hoofdpersonen?

De hoofdpersonen zijn:

Dr. Richard Greville

- psychisch adviseur van de Metropolitan Police * er staan geen uiterlijke of innerlijke kenmerken beschreven. Ik denk dat dit komt omdat het verhaal personaal wordt verteld. Wel lijkt het me vrij duidelijk dat deze personage erg slim zal zijn, omdat hij er achter komt hoe het allemaal in elkaar zit.

Agent Payne

- helpt Dr. Richard Greville met het onderzoek

Achtergrondinformatie schrijver:

JG Ballard geboren op 15 November 1930 te Sjanghai begon in 1956 met het publiceren van science fiction blaadjes. In 1960 gaat de familie Ballard in Shepperton wonen, destijds een rustige buitenwijk van Londen om vanaf de late jaren zestig te worden opgeslokt door de stad en zo "een buitenwijk van Heathrow te worden." Ballard zal hier de rest van zijn leven blijven wonen. Zijn eerste roman *The Wind From Nowhere* wordt in 1962 gepubliceerd maar Ballard zal snel na zijn tweede doorbraakroman *The Drowned World* het boek verstoten. Een professionele carrière als schrijver is begonnen en Ballard wordt al snel gezien als een speerpunt in de zogenaamde New Wave van sciencefiction die losjes gegroepeerd is rond het *New Worlds* tijdschrift en schrijvers als Michael Moorcock en Brian Aldiss. In 1964 overlijdt zijn vrouw aan een longontsteking waardoor Ballard gedwongen wordt om zijn drie kinderen alleen op te voeden. Tussen dit hectische bestaan door en geschrokken door de dood van zijn vrouw schrijft hij de korte verhalen die zijn meest radicale werk zullen vormen *The Atrocity Exhibition*.

Bronvermelding

:

www.wikipedia.nl

Achterkant van het boek

Wat vond je zelf van het boek?

Ik vond het een spannend boek, Als je er eenmaal in begint wil je ook doorlezen tot het einde van het boek. Ook vind ik dat het boek goed geschreven is door JG. Ballard, hij schrijft het in de 'ik-vorm', ook wel personaal genoemd. Doordat hij personaal schrijft vind ik het boeiend om te lezen. Mijn Engels is redelijk, het meeste wat er geschreven is vond ik dus ook wel leesbaar.

Doordat het boek niet zo lang is (lang genoeg) had ik het boek vrij snel uit, en kon ik met dit verslag gaan beginnen.

Negatief vond ik, dat er soms lange zinnen in stonden in oud Engels. Deze zinnen begreep ik vaak niet, en dat is irritant. Ook had er wel een tekeningetje bij gekund om het wat aantrekkelijker te maken voor de lezer. De conclusie die ik kan trekken is wel: Dat het een leuk en spannend boek is, en dat ik het een aanrader vind voor iedereen. Als ik een cijfer mocht geven dan had ik dit boek minstens een 8 gegeven.